

**ਸਮਰਥ ਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਹਥੁ ਧਰਜਯਉ ॥ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਅਉ ਜਿਸੁ ਦੇਖਿ
ਚਰੰਨ ਅਘੰਨ ਹਰਜਯਉ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਏਕ ਸਮਾਨ ਧਿਆਨ ਸੁ ਨਾਮ ਸੁਨੇ ਸੁਤੁ ਭਾਨ
ਡਰਜਯਉ ॥ {ਪੰਨਾ 1400}**

ਪਦ ਅਰਥ:- ਸਿਰਿ—ਸਿਰ ਉਤੇ। ਗੁਰਿ —ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ। ਜਿਸੁ ਦੇਖਿ ਚਰੰਨ —ਜਿਸ (ਗੁਰੂ) ਦੇ
ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ। ਅਘੰਨ —ਪਾਪ। ਹਰਜਯਉ —ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ। ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ —ਰਾਤ ਦਿਨ।
ਬਾਸੁਰ—ਦਿਨ। ਏਕ ਸਮਾਨ —ਇੱਕ-ਰਸ। ਸੁਤੁ ਭਾਨ —ਸੂਰਜ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ , ਜਮ। ਭਾਨ—ਸੂਰਜ।
ਸੁਨੇ—ਸੁਨਿ, ਸੁਣ ਕੇ।

ਅਰਥ:- ਸਮਰੱਥ ਗੁਰੂ (ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ) ਨੇ (ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਦੇ) ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।
ਜਿਸ (ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ) ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਿਆਂ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ , ਉਸ ਗੁਰੂ
ਨੇ ਮਿਹਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, (ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਨੂੰ) ਹਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੈ; (ਉਸ ਨਾਮ ਵਿਚ ਗੁਰੂ
ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਦਾ) ਦਿਨ ਰਾਤ ਇੱਕ-ਰਸ ਧਿਆਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ , ਉਸ ਨਾਮ ਦੇ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਜਮ -
ਰਾਜ (ਭੀ) ਡਰਦਾ ਹੈ (ਭਾਵ, ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ)।

**ਭਨਿ ਦਾਸ ਸੁ ਆਸ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਪਰਸੁ ਕਰਜਯਉ ॥ ਰਾਮਦਾਸੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ
ਸਤਿ ਕੀਯਉ ਸਮਰਥ ਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਹਥੁ ਧਰਜਯਉ ॥੧॥੧੧॥ {ਪੰਨਾ 1400}**

ਪਦ ਅਰਥ:- ਭਨਿ—ਆਖ। ਦਾਸ—ਹੇ ਦਾਸ (ਨਲਜਯ) ਕਵੀ! ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੂ—ਜਗਤ ਦੇ ਗੁਰੂ।
ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ—ਪਾਰਸ (ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ) ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ। ਪਰਸੁ —ਪਰਸਨ-ਜੋਗ (ਪਾਰਸੁ)।
ਕਰਜਯਉ—ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਤਿ—ਅਟੱਲ।

ਅਰਥ:- ਹੇ ਦਾਸ ਨਲਜਯ ਕਵੀ? ਆਖ—“ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਜਗਤ ਦੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਹੀ
ਆਸ ਹੈ, ਪਾਰਸ (ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ) ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਆਪ ਭੀ ਪਰਸਨ-ਜੋਗ (ਪਾਰਸ ਹੀ) ਹੋ ਗਏ
ਹਨ। ਹਰੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਨੂੰ ਅਟੱਲ ਕਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, (ਕਿਉਂਕਿ) ਸਮਰੱਥ ਗੁਰੂ (ਅਮਰਦਾਸ
ਜੀ) ਨੇ (ਉਹਨਾਂ ਦੇ) ਸਿਰ ਉਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ”।7।11।